„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek Tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 94. Poniedziałek 26. Kwietnia 1869. Rok wydania 59.

Część urzędowa.

J. E. minister sprawiedliwości nadał Jakubowi Małui, oficyałowi sądu krajowego wyższego opróżnioną przy sądzie krajowym wyższym we Lwowie posadę adjunkta dyrekcyi urzędów pomocniczych.

Część nieurzędowa.

Dnia 22. b. m. odbyło się 66. posiedzenie Izby panów Rady państwa. Prezydent książę Colloredo-Mannsfeld otworzył posiedzenie o godzinie 12. Na ławie ministeryalnej zasiadali w ciągu posiedzenia Ich Excel. pp. ministrowie Herbst i Plener Hr. Taaffe oznajmił o zamianowaniu swojem prezydentem ministrów. Przedłożono izbie najwyższą sankcyę kilku ustaw. Prezydent oznajmił, że wybory do delegacyi położy na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń. Książę Karol Lobkowicz i hr. Krasicki nowomianowani członkowie składali przyrzeczenie miasto przysięgi. Wniesione petycye przydzielono odnośnym komisyom. Potem przystąpiła izba do pierwszego czytania całego szeregu projektów do ustaw. Ustawę o uregulowaniu podatku gruntowego przydzielono komisyi z 12 członków. Następnie odczytano sprawozdanie o projekcie ustawy względem zmiany w tytułach, randze i pensyach urzędników i sług sądowych. Sprawozdawca baron Hardtl popierał przyjęcie tej ustawy w tej formie jak była uchwalona w izbie deputowanych. Wniosek ten popierał gorąco hr. Kuefstein. Hye w długiej mowie wystawiał ważność i nawał pracy urzędników sądowych, podnosząc zarazem niestosowność ich wynagrodzenia. Ustawa ta została naostatek przyjętą bez zmiany podług uchwały izby deputowanych. Dalej przyjęto podług wniosku komisyi bez debaty ustawę o landwerze, ustawę o kredycie dodatkowym na rok 1868, niemiecko-austryacki traktat o telegrafy, i traktat względem regulacyi granic z Prusami.

Dnia 24. b. m. odbyło się 192. posiedzenie izby deputowanych Rady państwa.

Na ławie ministrów zajęli miejsca Ich Excel. pp. ministrowie Hasner i Dr. Berger, później hr. Taaffe, Plener, Dr. Giskra.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia i przekazaniu właściwym komisyom świeżych petycyi przystąpiono do debaty specyalnej nad ustawą o szkołach ludowych.

Sprawozdawca Dr. Dienstl odczytał §. 1.

Nim przystąpiono do głosowania, deputowani Grocholski w imieniu Polaków, Dr. Toman w imieniu Słoweńców i br. Giovanelli w imieniu Tyrolczyków oświadczyli, że się wstrzymują od rozpraw i głosowania nad tą ustawą. Natomiast dep. Leonardi z Tyrolu oświadczył, że on i jego sąsiad br. Prato wezmą udział w rozprawach.

Zaraz potem Polacy z dep. Dr. Ziemiałkowskim, Tyrolczycy, Słoweńcy i księża opuścili izbę. Z powodu wątpliwości, czy izba jest w komplecie, przerwano posiedzenie na kwandrans, po upływie którego przystąpiono do imiennego głosowania nad §. 1. (cel i urządzenie szkół) i tenże przyjęto 111 głosami przeciw 2.

W dalszym ciągu rozpraw cofnięto wszystkie zapowiedziane poprawki, poczem cała ustawa prawie bez dyskusyi uchwaloną została w trzeciem czytaniu.

Dnia 21. b. m. odbyła komisya konstytucyjna izby deputowanych rady państwa czterogodzinne obrady nad kwestyą bezpośrednich wyborów do rady państwa. Podkomitet przedłożył następujące wnioski:

1) Izba deputowanych raczy uchwalić, żeby wezwać rząd do przedłożenia ustawy, mocą której oznaczona w §. 6. ustawy zasadniczej państwa z dn. 21. grudnia 1867 o reprezentacyi państwa liczba członków izby deputowanych rady państwa ma być pomnożoną o 203 deputowanych, mających być wybieranymi bezpośrednio przez ludność, i powtóre 2) do przedłożenia do konstytucyjnego traktowania projektu ustawy o radzie państwa, na podstawie której te bezpośrednie wybory mają być przedsiębrane.

Mniejszość na wniosek Dienstla postawiła jeszcze następujący wniosek ad 1 wniosku większości, żeby wypracowano projekt ustawy, na mocy której w tych krajach, gdzie sejmy same zrzekły się prawa wyborów do rady państwa, mogłyby być rozpisane bezpośrednie wybory przez ludność i żeby ten projekt przedłożono do konstytucyjnego traktowania.

Nad tym wnioskiem wywiązała się długa dyskusya, w której wszyscy deputowani niższo-austryaccy bronili stanowiska niższo-austryackiego sejmu. W odmiennym duchu mówili deput. Waser, Dr. Ziemiałkowski, Dr. Klier, Grocholski, Wolfrum i Dr. Toman. Stanowisko komisyi zastępywali deput. Dr. Rechbauer i Dr. Sturm. Posiedzenie komisyi zamknięto około 9., oznaczając przyszłe posiedzenie nazajutrz. Oczekują jeszcze oświadczenia ze strony rządu. Ministrowie Dr. Giskra i Dr. Herbst, oraz prezydent ministrów hr. Taaffe, byli obecni na tem posiedzeniu komisyi konstytucyjnej.

Dnia 24. b. m. nastąpiło uroczyste otwarcie sejmu węgierskiego. Król w mowie tronowej podnosi, że jeszcze wiele stać się musi dla uzyskania głównych warunków piękniejszej przyszłości, najważniejsza zaś, najbardziej nagląca ich część spoczywa na barkach obecnego ciała ustawodawczego. Najbardziej stanowczą rękojmią losu narodów jest siła wewnętrznego rozwoju samego narodu; ona zawisła od reform wewnętrznych. Powołaniem sejmu jest zwrócić całą siłę narodu na wielkie dzieło przeobrażenia wewnętrznego, dopełnić tego co zaniedbano, rozwijać moralne i materyalne znaczenie narodu i godne zająć stanowisko w gronie państw.

Mowa tronowa wspomina o przedłożeniach rządowych względem sądownictwa, organizacyi sądów, nowej ustawy karnej i przeobrażenia ustroju władz municypalnych. Ostatnie ruchy wyborcze stanowią nowy dowód niedostatków ustawy wyborczej; niedostatki te należy usunąć, wolność wyborcza musi być bronioną przeciw wykroczeniom namiętności stronniczych.

Organizacya Izby wyższej winna być przeobrażona w duchu obecnych stosunków krajowych, dalej wypadnie zapełnić luki w ustawie prasowej. Nieodwłocznem jest uporządkowanie prawa o stowarzyszeniach i zgromadzeniach. Zadaniem obecnego sejmu będzie także usunięcie istniejących jeszcze praw co do stosunków feudalnych, i to usunięcie ich na podstawie prawdziwych zasad gospodarskich, szanując w całej pełni świętość własności. Wyższe sfery naukowe muszą być uporządkowane.

Mowa tronowa zapowiada przedłożenie traktatów zawartych z państwami zagranicznemi, podnosi konieczność uregulowania stosunków przemysłowych i zaleca reformę podatków.

Mowa tronowa kończy: Stawiamy czoło wszelkim trudnościom w tym ważnym okresie przechodowym. Z tradycyi i przeszłości należy się zrzec tego, co się nie da utrzymać; potrzeba stworzyć instytucye zgodne z nowemi ideami. Należyty duch umiarkowania narodowego znajdzie prawdziwą drogę która prowadzi do błogosławieństw piękniejszej przyszłości. Przyjacielskie stosunki do państw obcych stanowią rękojmię niewątpliwej nadziei, że pokój i spokojność, tak pożądane dla przeprowadzenia reform, pozostaną nienaruszone.

Na posiedzeniu izby wyższej parlamentu angielskiego w d. 19. b. m. dała interpelacya względem stosunków Afganistanu sposobność ks. Argyll i wicontowi Lawrence do najbardziej uspokajających zapewnień. Oświadczyli obaj, że nie nastąpi nic takiego, coby mogło sprowadzić zawikłania, przykrości i ucisk afgańskiej wojny. Nikt nie życzy sobie wysłania wojsk angielskich za granice indotrytańskiego państwa, a jeżeli można wydaniem kilkutysięcy funtów szterlingów umocnić Afganistan, to pieniądze te są dobrze użyte. Trzeba się o to starać, żeby przekonać Afganów, że Anglicy są istotnymi ich przyjaciołmi, i nie zajdzie nic, coby mogło sprowadzić jakiekolwiek niebezpieczeństwa.

W Paryżu wyszło właśnie drugie ulotne pisemko obliczone na wybory, a zatytułowane: „Postępy Francyi pod rządem cesarskim.“ Dzieli się ono na trzy rozdziały: pierwszy zbiera wszystko, co jest objawem moralnego, duchownego i materyalnego polepszenia stanu kraju; drugi zajmuje się źródłami pomocniczemi, któremi rząd popiera ten postęp, trzeci zaś poświęcony jest wyłącznie Algeryi i koloniom. Broszurka zawiązuje rzecz temi słowy: „A więc od lat szesnastu jedność wewnątrz, polepszenie losu znacznej większości mieszkańców, na zewnątrz zaś utrzymanie tej godności i tego stanowiska, jakie się Francyi należą. Terytoryum państwa powiększone o trzy nowe departamenta, kolonie nowe pomnożone sześciu prowincyami w Kochinchinie, jednem słowem rząd cesarski tryumfujący we wszystkich stronach świata — oto bilans cesarstwa!“

Konserwatywny „Herald“ omawia kwestyę francusko-belgijskich kolei mianowicie ze względu na propozycyę p. Frére-Orban. Odrzucenie tej propozycyi uważa „Herald“, jakkolwiek trzyma stanowczo stronę Belgii, za najzupełniej naturalne, gdyż koncesye, które rząd belgijski robi, są tego rodzaju, że ani rząd francuski, ani kolej wschodnia nie mogą poczuwać się za nic do wdzięczności. Jeżeli celem podróży p. Frére-Orban do Paryża była tylko ta propozycya, to mógł sobie tę podróż oszczędzić. Obawy wojny jakie w pewnej stronie ta kwestya wywołuje, uważa „New-Herald“ za śmieszne. „Spór ten — pisze pomieniony dziennik — jest rzeczą pożałowania godny, ale niepodległości Belgii nie może on nigdy zagrażać, jakkolwiek się zakończy.

Król Wiktor Emanuel przybył do Neapolu d. 19. b. m. i udawszy się całkiem niespodziewanie do teatru S. Carlo, przyjęty został przez publiczność z nadzwyczajnym entuzyazmem.

Osserv. Romano“ i „Unita catolica“ podają wyjątki z mów, które miał Ojciec św. przyjmując 300 pielgrzymów i deputacye stowarzyszenia katolickiej młodzieży Włoch. Do pań, z księżną Laval na czele, które złożyły Ojcu św. ozdobną sakiewkę i Laefont'a obraz bitwy pod Mentoną, powiedział Papież między innemi, że zwycięztwo pod Mentaną, było zwycięstwem kościoła i spowodowało powszechny entuzyazm w chrześciańskim świecie i tryumf sprawiedliwości. Młodzieńcom powiedział Ojciec św., że wszystkim wiernym Włochom udziela błogosławieństwo, za innych zaś modlić się będzie.

Druga izba włoska na posiedzeniu z dnia 20. b. m. przyjęła projekt ustawy względem zniesienia wolności od służby wojennej kleryków 211 głosami przeciwko 33.

Urzędowa „Gazeta florentyńska“ tak pisze o wykryciu spisku w Medyolanie: „Dnia 18. b. m. odkryto w Medyolanie sprzysiężenie które zorganizował, bawiący w Lugano Mazzini, a które zagrażało wewnętrznemu bezpieczeństwu państwa. Przewódcy, pomiędzy którymi znajduje się Józef Nathan

z Londynu zostali aresztowani. Proklamacye, broń, bomby explodujące i różne kompromitujące dokumenta w znacznej liczbie skonfiskowano.

Z Medyolanu donoszą do „Opinione“ pod dn. 19go bież. mies. co następuje: Władza odkryła rozgałęziony spisek Mazzinistów, do którego starano się wciągnąć pułki konne. Najęto 200 skrytobójców palermitańskich, którzy przybyli już byli do Medyolanu w celu pomordowania oficerów, naczelników rządu i najznakomitszych obywateli jużto w ich własnych domach, już też na ulicach. Owych 200 bandytów uwięziono, ale szefa ich, który także bawi w Medyolanie, dotąd jeszcze nie powiodło się schwycić. Przyaresztowano także pewnego p. Nathana, osobistego przyjaciela Mazziniego. Skonfiskowano wiele plakat rewolucyjnych, rewolwerów i karabinów odtylcowych. Zdaje się, że rząd ma już w rękach najgłówniejszych przewódzców, pomiędzy którymi znajduje się także pewien bardzo znany Garibaldczyk. Co do współudziału wojska w tym spisku krążą tylko bardzo niepewne pogłoski. W kilku koszarach miały zajść jakieś demonstracye, skutkiem których aresztowano 24 żołnierzy. Pewnego jednak nic nie wiadomo. Spiskowcy rozporządzali znacznemi sumami. Jeden z aresztowanych chciał 1000 zł. przekupić aresztującą go straż bezpieczeństwa.

Według doniesień z Konstantynopola z d. 14. b. m. Książę i księżna Walii przed odpłynięciem do Krymu byli na śniadaniu u Sułtana. Odjeżdżając w podróż zostawili dla miejscowych ubogich 40.000 franków, od Sułtana zaś nie przyjęli żadnego podarunku. Zapewniają, że naszyjnik dyamentowy przeznaczony dla księżny był ceniony na 20.000 funtów szt. Księstwo mieli powrócić za tydzień i udać się do Aten.

Doniesieniu „Levant Herald“ że Kreteńczycy są niezadowoleni z zarządzonego rozbrojenia zaprzeczono urzędownie.

Uroczystości, jakie urządzają w Konstantynopolu z powodu pobytu tamże księcia Walii i szczególną uprzejmość, jaką mu okazuje sam Sułtan, spowodowują „Times“ do życzliwego poglądu na Turcyę i jej postępy na drodze cywilizacyi. Brzmi to szczególnie, że mówiąc o cywilizacyi przytacza „Times“ przedewszystkiem to, że turecka piechota zaopatrzona jest w karabiny odtylcowe, artylerya ma działa gwintowane, na Bosforze krążą wielkie statki pancerne i że Sułtan może postawić armię 800.000. Do tego dodaje „Times“ uwagę, że Turcya doprowadziła już tak daleko, iż nierozdzielny z każdym Turkiem turban wygnany już został prawie zupełnie ze stolicy. Dziennik ten utrzymuje, że przez zaprowadzone ostatniemi czasy w Turcyi zmiany, istotnie zastarzałe przesądy ustąpiły miejsca nowemu duchowi. Porta przyjęła na się z europejskiemi prawami także i europejskie obowiązki i trzeba jej to przyznać, że w wielu względach może służyć przykładem.

Kronika.

(Nadzwyczajne Posiedzenie rady miejskiej) odbędzie się jutro, o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1) Reklamacye wniesione przeciw spisom przysięgłych z gminy miasta Lwowa dla sądów prasowych. Sprawozd. radny p. Dr. Madejski. 2) Oznaczenie liczby członków komisyi do ułożenia rocznej listy przysięgłych. Sprawozd. radny p. Dr. Madejski. 3) Wybór komisyi administracyjnej dla spraw kwaterunku c. k. wojska (z 5 członków). 4) Sprawy z ostatniego posiedzenia zaległe. 5) Projekt nowego podziału miasta Lwowa, zmian w nazwach ulic i oliczbowania domów. Sprawozd. radny p. Dr. Milleret.

(Wypadki miejscowe.) D. 23. b. m. w ulicy janowskiej konie włościanina ze Stawki spłoszyły się na widok wojska, w skutku czego żona tego włościanina spadła z wozu i ciężko się pokaleczyła.

(Zwyczajne walne zgromadzenie) wszystkich członków pierwszego stowarzyszenia konsumcyjnego we Lwowie odbędzie się we czwartek dnia 29. kwietnia 1869 o 4½ godzinie po południu w sali na strzelnicy. Na porządku dziennym: 1. Sprawozdanie Wydziału zawiadowczego i zdanie liczby z wydatków obrotu i zarządu majątku za rok 1868. 2. Sprawozdanie komitetu rewidentów o sprawdzeniu rachunków za rok 1867. 3. Wybór prezesa stowarzyszenia, zastępcy prezesa, dyrektora naczelnego i kontrolora. 4. Wybór sześciu członków Wydziału i czterech zastępców w miejsce występujących. 5. Wybór komitetu rewidentów. 6. O projekcie zmiany statutów.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież, nadużycie władzy urzędowej, podburzanie i rozsiewanie niepokojących wieści. Dnia 21. b. m. stawali przed sądem (prezyd. radca sądu kraj. p. Petuł, oskarzyciel zastępca prokuratora p. Buszak.) Jędrzej Zahajko, 24 l., urlopnik, 4. pułku artyleryi, Iwan Roman, 30 l., urlopnik, 12. batalionu strzelców, Dmytro Kobyluk, 32 l., urlopnik 6. pułku ułanów, Antoni Szarzyński, 21 l., Michał Kot, 35 l., ojciec 1 dz., wysłużony żołnierz z pułku dragonów, wszyscy z Przedrzemiech pod Kulikowem, Michał Kowal, 54 l., ojciec 6 dz., były wójt w Przedrzemiechach, teraz w Kulikowie, Iwan Krupski, 28 l, diak i były nauczyciel w Koszelowie pod Kulikowem. Oskarzenie opiewa: W wrześniu 1867 r. w nocy ukradziono w Mohylanach z niezamkniętej stajni rzeczy wartości 17 złr., i tej samej nocy w Nahorcach z podwórza karczmy koło powroznickie a nareszcie w Przedrzemiechach z niezamkniętej stajni kurę. Zahajko Roman, Szarzyński, Kobyluh i Fedko Sałdun wyznali później, że będąc powyższej nocy na pastwisku, umówili się, i te kradzieże popełnili.

Jeszcze na początku r. 1866 skradziono z niezamkniętej szynkowni w Przedrzymiechach płaszcz wartości 10 złr., do której kradzieży Kot i Roman przyznali się.— Gdy Kowal, naczelnik gminy Przedrzemiechy, o trzech kradzieżach we wrześniu popełnionych zasłyszał, zawołał Szarzyńskiego, Sałduna, Zahajkę, Kobylucha i Romana do karczmy, kazał dać wódki na ich rachunek dla siebie i dla radnego i rozpoczął badanie, a gdy obwinieni przyznali się, nie doniósł o tem do sądu, przeciwnie zagrabił kożuch Zahajki i Szarzyńskiego i opończę Sałduna jako fanty, żądał po 5 złr. od wszystkich obwinionych jako karę, którą na usilne prożby na 3 złr. zniżył, wziął od karczmarza 7 złr. na te fanty i dał 1 złr. na wykupienie zastawionych skradzionych rzeczy, 6 złr. zaś zatrzymał dla siebie. Za wypite w karczmie 4 kwarty wódki kazał też obwinionym zapłacić i oświadczył wyraźnie, że ta cała sprawa jest już zupełnie załatwioną, dodawszy, że otrzymane pieniądze do urzędu powiatowego w Żółkwi odniesie i potwierdzenie przyniesie. Wymieniony naczelnik gminy przyznał się w sądzie, że rzeczy obwinionych zafantował, w karczmie zastawił, do urzędu o tem nie doniósł i obwinionych wypuścił, wypiera się jednak złego zamiaru twierdząc że dotyczące przepisy są mu nieznane; nareszcie twierdził, że te pieniądze do urzędu powiatowego jako zapomogę dla dotkniętych powodzią odesłał. Jednak dowiedzionem jest, że pieniądze odesłano dopiero po przesłuchaniu.

Dnia 11. marca r. 1868 mówił diak i nauczyciel Iwan Krupski w Przedrzemiechach w karczmie do wielu włościan, że przyjdą Rosyanie, zabiorą Galicyę aż po Białę, a wtedy będzie lepiej, gdyż oni rozdadzą dworskie grunta włościanom, a wyrzną wszystkich Polaków, Niemców i żydów. Gdy przytomny świadek Henryk Pross zauważył, że w ówczas byłoby gorzej, bowiem Rosyanie braliby włościan do wojska, lub wysyłali na Sybir, odrzekł naczelnik Kowal, że to nieprawda, że pewnie będzie lepiej, bo mniej podatków i urzędników, przeciw którym Kowal nawet podburzał. Podług zeznań jednego świadka, mówił do niego Kowal jeszcze w jesieni 1867 to samo, co Krupski, o przybyciu Rosyan itd.

Sąd skazał Zahajkę, Kobylucha, Szarzyńskiego i Kowala na 3 miesiące ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu, Romana na 4 miesiące z postem. Kota na 6 tygodni z postem, Krupskiego zaś nie uznał winnym. Oprócz Kowala, dla którego prokuratorya wniosła 1 rok ciężkiego więzienia z postem, wszyscy przyjęli wyroki.

(W tutejszym szpitalu powszechnym) pozostało z końcem lutego roku bieżącego chorych 738, do tych przybyło w marcu b. r. 473, było przeto w tym miesiącu leczonych chorych 1211, a zatem mniej jak w lutym o 29. Z tych opuściło zakład: wyzdrowiałych 424, niewyleczonych 26, umarło 64, razem 514; pozostało więc z końcem marca w dalszem pielęgnowaniu 697, a mianowicie: na oddziale chorób wewnętrznych 119, zewnętrznych 59, na klinice chorób wewnętrznych 7, na oddziale chorób kobiecych 8, na klinice chorób zewnętrznych 10, na oddziale skórnych przedłużnych 26, kiłowych 118, ocznych 35, na oddziale obłąkanych 251, położnic 44, dzieci 20. Najwyższy stan chorych był na dniu 12. marca, wynoszący 756, średni na dniu 1. marca 721, najniższy na dniu 27. marca 656 chorych. Stosunek wyzdrowienia wynosił 34·30%, zaś śmiertelności 5·17%, a zatem obadwa stosunki mniej pomyślne jak w zeszłym miesiącu.

(Oddział chorób oczu w szpitalu lwowskim.) Od roku 1867 na oddziele chorób ocznych we Lwowie profesor Dr. Hawranek leczył 155 pacyentów na rozmaite choroby ócz, i wykonał operacyę po większej części na obojgu oczach. Chorych na zaćmę (cataracta) było 78 z tych zaś 74 wzrok zupełnie odzyskało.

(Składki na pogorzelców.) Dla Stanisławowa, rząd parafialny w Jabłonicy polskiej w pow. brzożowskim złożył 2 złr. 50 c.; dla Narajewa, gmina Smereków w pow. żółkiewskim 2 złr.

(Zwłoki dziecka znalezione.) W Krzywczycach w pow. lwowskim znaleziono d. 21. b. m. zwłoki dziecka, 6 do 8 tygodni liczącego, które Pełtew na brzeg wyrzuciła, przyniosłszy je prawdopodobnie ze Lwowa.

(Pożary.) W Marcinkowicach w pow. brzeskim d. 19. b. m. po północy zgorzała stodoła włościańska, przyczyna pożaru jest niewiadoma, szkoda 53. złr.

W Dzibułkach w pow. żółkiewskim d. 6 b. m. wszczął się z przyczyny niewiadomej pożar w lesie i ugaszono go dopiero wtedy gdy się rozszerzył na przestrzeni 3 morgów, jednak małą tylko zrządził szkodę.

(Nieszczęsne wypadki.) W Sokolicach w pow. Turka d. 9. b. m. chłopiec 13letni pochwycony skutkiem własnej nieostrożności przez koło młyńskie, poniósł śmierć. Mikołaj Soroka z Turhanowic, robotnik przy kopalni nafty w Borysławiu udusił się w szybie d. 12. b. m. skutkiem nagromadzenia się tamże gazów szkodliwych. W Libuchorze w pow. Turka d. 18. b. m. dwie dziewczęta jedna 6cio druga 4ro letnia przechodząc przez kładkę na strumieniu wpadły w wodę; starsza wyratowała się, młodsza zaś utonęła.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 24. kwietnia. Na tutejszej giełdzie płacono: Pszenica 170 ℔ 6 złr. 75 c. do 7 złr. — c., żyto 160 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 50 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 50 c., owies 100 ℔ 2 złr. 90 c. do 3 złr. 20 c, kukurudza 170 ℔ 4 złr. 25 c. do 4 złr. 30 c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 40 c., koniczyna 180 ℔ 32 złr. — c. do 34 złr., rzepak 150 ℔ 9 złr. do 9 złr. 25 c., lnianka 150 ℔ — złr. — c. do — złr. — c., groch 180 ℔ 4 złr. 50 c. do 5 złr. 50 c.; łój 100 ℔ 31 złr. — c. do 31 złr. 50 c., potaż drzewny 100 ℔ 13 złr. — c. do 14 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ — do — złr.; spirytus wiadro 11 złr. 30 c. do 11 złr. 40 c.

Ceny targowe w miesiącu marcu:

	Miejsce targu									
	Kulików		Mosty w.		Jaryczów		Szczerzec		Stryj	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	3	50	3	.	3	53	3	52	3	50
„ żyta	2	70	2	20	2	46	2	55	2	43
„ jęczmienia	2	20	2	.	1	50	2	.	1	73
„ owsa	1	60	1	20	1	46	1	55	1	53
„ hreczki	2	20	2	20	2	50	2	.	2	20
„ kukurudzy	.	.	.	.	.	.	.	.	2	16
„ ziemniaków	.	80	.	90	.	88	.	50	1	38
Grochu	2	80	2	.	2	98	.	.	2	50
Cetnar siana	.	90	.	90	1	.	1	61	1	43
Sąg drzewa twardego	8	.	2	40	7	50	10	.	5	50
„ „ miękkiego	6	.	2	40	6	.	6	50	3	80
Funt mięsa wołowego	.	12	.	16	.	14	.	13	.	13
Miara wina	.	80	.	60	.	.	.	80	1	5
„ piwa	.	16	.	12	.	12	.	18	.	16
Wyrobnik z wiktem	.	20	.	10	.	.	.	.	.	.
„ bez wiktu	.	40	.	25	.	.	.	.	.	.

(Obicia drewniane.) Jeszcze w r. 1854, pp. Mahler i Segesser w Lucconie w Szwajcaryi zbudowali maszynę do rznięcia drzewa na arkusze grubości papieru, długie na 20 a szerokie na 5 cali. Tego rodzaju deseczki wyrzynane z dębu, jesionu, wiązu, klonu, topoli, mahoniu, orzecha i t. p. i pokostowane lub pociągane farbą anilinową, dają bardzo piękny materyał na wyrób podełek, cygarnic, i t. p. W r. 1863 niejaki Martinole w Paryżu, dał obszerniejsze zastosowanie tego rodzaju fornirom, i otrzymał patent na wyrób obić drzewnych, którym potrafił nadać szczególną gładkość i połysk. Gdy jednakże wielkość drewnianych tapetów różniła się o wiele od papierowych, i użycie, dla ich kruchości, przedstawiało znaczne w naklejaniu trudności, chcąc przeto niedogodność tę usunąć, wspomnieni fabrykanci Mahler i Segesser postanowili zwoje forniru naklejać na papier, co tem samem dozwoliło wyrabiać role długości zwyczajnych papierowych, to jest po 30 stóp długich a 1½ stóp szerokich. Te nowego rodzaju obicia, za które wynalazcy otrzymali patenta na Francyę i Anglię, mają tę przed innemi wyższość, że raz przyklejone do ściany nie odstają, nie pacząsię ani pękają jak to często się przytrafia na ścianach całemi deseczkami wykładanych. Obliczono, że boazerja jednego obszernego pokoju kosztuje 1200 fr., gdy tymczasem tapety drewniane, o wiele ozdobniejsze, pociągają za sobą wydatek najwyżej 400 fr. Ściana na ten cel przysposobiona powinna być gładko wytynkowana, zupełnie sucha i wodą klejową pociągnięta. Role drewniane przed użyciem należy gąbką zwilżyć, następnie mocnym klajstrem posmarować, i przynajmniej w 10 minut potem na ścianę naciągnąć. Tego rodzaju obicia, jak wszelkie forniry, można pociągnąć farbą olejną, wernik-sem, polituṛą, jak równie obmywać wodą z pyłu i nieczystości, co obok trwałości stawia je o wiele wyżej nad obiciami z papieru. Maszyna wycinająca 7 do 8 stóp długie arkusze na obicia, kosztuje 9 do 10.000 franków i potrzebuje do wprawienia w ruch, siły czterech koni. Ponieważ tapety drewniane jeszcze się dotąd nieupowszechniły, maszyna przeto jest tak zbudowaną, że z jej pomocą można wyrabiać wszelkie forniry stolarskie. Obicia drewniane służą szczególnie do ozdoby lokalów restauracyjnych, kawiarń, kantorów i t. p., jak równie i do mieszkań zbytkowych. Cena roli 30 stóp długiej a 1½ stóp szerokiej czyli 45 stóp kwadratowych, wynosi 10 fr., roli mahoniowej, 18 fr. Wynalazkowi więc pp. Mahler i Segesser można pomyślną wróżyć przyszłość, wyrabiane bowiem przez nich obicia drzewne,

łączą w sobie wszelkie warunki ozdoby, trwałości i stosunkowej taniości.

Ostatnia poczta.

Buda, 24. kwietnia. Na zamku królewskim w Budzie wywieszono chorągwie kroacką, węgierską i czarno-żółtą. Od rana tłumy ludu gromadzą się w twierdzy.

Peszt, 24. kwietnia. Na dzisiejszem posiedzeniu izby niższej odczytano mowę tronową.

W izbie wyższej odczytano pismo odręczne Najj. Pana mianujące Jerzego Majlatha prezydentem, a hr. Jana Cziraky wiceprezydentem. Prezydujący powtórzył treść mowy tronowej kładąc głównie nacisk na reformę izby wyższej i wyraził nadzieję, że izba wyższa będzie popierała te reformy. Następnie odczytano mowę tronową. Kwestorem obrany został hr. Szapary.

W obu izbach sejmu prezydenci oznajmili, że dnia 26. b. m. Najj. Pan będzie przyjmował członków sejmu.

Praga, 24. kwietnia. Spurny, zabójca własnego brata, skazany został na dożywotnie więzienie zaostrzone postem w każdą rocznicę śmierci brata. Przy odczytaniu wyroku osłabł tak, że musiano go wynieść ze sali. Po kwadransie odzyskał siły i był obecny przy dalszem czytaniu wyroku.

Radaktor czasopisma „Zeit", Horsky, został skazany za zbrodnię zakłócenia spokojności na 2 miesiące więzienia.

Paryż, 24. kwietnia. Zapewniają że sesya ciała prawodawczego będzie zamknięta dziś wieczór.

Londyn, 24. kwietnia. Obrady nad bilem względem kościoła panującego postępują szybko.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 24. kwietnia.

Hotel George: PP.: Hr. Gołuchowski Art., z Łosiacza. Horodyski K., z Krogulca.

Hotel angielski: Schaurek J., c. k. radca skarbu, z Przemyśla. — Eckhardt J., z Tarnopola. — Jaworski A., ze Skwarzawy. — Łukasiewicz J., z Chocimierza.

Hotel krakowski: Grochowalski A., z Tuczna. — Ośmiałowski S., z Janczyna.

Dnia 25. kwietnia.

Hotel George: PP.: Br. Wassylko L., z Nowosielic. — Andruszowski K., z Jaworowa. — Fuchs T., z Krystynopola. Kastory L., z Podhajec.

Hotel angielski: Skolimowski J., z Dynisk. — Rasch W., adwokat, z Kołomyi.

Hotel europejski: Szlachtowski F., z Krakowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 24. kwietnia.

PP.: Br. Brunicki J., do Podhorec. — Brzozowski H., do Bobrownik. — Cukier Roman, do Chorosnicy. — Naruszewicz J., do Wiednia. — Pierzchała I., do Uszkowic. — Wojakowski K., do Drohowyża. — Duniecki P., adwokat, do Kołomyi. — Marmorosz K., do Stanisławowa. — Schumhart K., c. k. rotmistrz pens., do Buska. — Derza J., do Mielnik.

Dnia 25. kwietnia.

PP.: Hr. Dieduszycki A., do Izydorówki. — Hr. Mniszek W., do Przemyśla. — Barczewski S., do Rosyi. — Horodyski K., do Krogulca. — Jaworski A., do Skwarzawy. — Łukasiewicz J., do Chocimierza. — Mrozowicki J., do Stanisławowa. — Obertyński S., do Tuszkowa. — Polański T., do Rudek. — Radziejewski E., do Ditkowic. — Sahaydakowski P., do Mieczyszczan. — Szymański N., do Kadzielny. — Pohorecki E. i Węgliński I., do Polski. — Zakrzewski A., do Wiktorowa. — Eckhardt J., do Tarnopola. — Pawlikowski K., c. k. major pens., do Brześcian. — Kron J., c. k. komisarz woj., do Wiednia. — Malatinszky J., c. k. porucznik, do Brzeżan.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 24. i 25. kwietnia 1869.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.72	+ 6.2	76.	PnW. b. s.	4
2. god. po poł.	327.35	+12.6	42	W. mier.	4
10. god. wiecz.	327.28	+ 7.3	84.	— —	4
7. god. zrana	327.41	+ 6.0	69.	W. b. sł.	0
2. god. po poł.	327.52	+12.0	46.	„ d. sil.	2
10. god. wiecz.	327.74	+ 6.9	85.	— —	0

TEATR.

Dziś: (przedst. pol.) **„Po śliskiej drodze"**, dramat w 4 aktach przez Wł. Koziebrodzkiego, na dochód Towarzystwa bratniej pomocy kursu pedagogicznego.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy lwowskiej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 24. kwietnia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	216	25	217	50
„ kol. lw.-czern.	—	—	—	—	186	50	187	50
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	—	—	89	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Kolej Lw.-Cz.-Jassy	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	90	50	91	25
„ T. kr. gal. 4% w. a.	78	50	78	50	78	25	78	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	91	60	92	—
Gal. zakł. kr. włość.	—	—	—	—	91	50	92	50
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	72	50	73	—
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	50	101	75
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	74	5	81
„ cesarski	—	—	—	—	5	78	5	84
Napoleondor	—	—	—	—	9	80	9	92
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	96	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	62	1	63
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	83	1	84
Srebro	—	—	—	—	121	25	122	50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 22. kwietnia 1869.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	69.90	70.10
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	55.25	55.75
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	200.50	210.—
„ „ „ 1839 piąta część losów	209.—	209.59
„ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	92.—	92.50
„ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	100.10	100.30
„ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	102.25	102.75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	122.70	122.00
Renty Como po 24 lir. austr.	23.50	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	92.25	92.75
Czech	92.—	92.50
Węgier	81.25	81.75
Galicyi	72.40	72.80
Siedmiogrodu	74.75	75.25
Bukowiny	72.—	73.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	100.50	101.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	724.—	725.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	285.20	285.40
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	824.—	826.—
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 30%	318.50	319.—
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2320	2325
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	336.—	337.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	231.80	232.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	186.50	187.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	217.50	218.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	187.—	187.50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	566.—	569.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	95.40	95.60
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	91.—	92.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	92.50	93.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	108.75	109.25

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.50	95.—
„ „ „ „ „ w. a.	91.—	91.50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł. (za 100 zł.)	100.—	100.50

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	162.—	162.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	97.—	97.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	120.—	—.—
„ „ 50 zł. w. a.	57.—	58.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	37.50	38.50
„ Stanisławowa po 20 zł. w. a.	29.—	30.—
Salma po 40 zł. m. k.	42.50	43.—
Palfiego „ 40 „ „	35.—	36.—
Clarego „ 40 „ „	37.50	38.—
St. Genois „ 40 „ „	33.75	34.—
Windischgratza „ 20 „ „	22.50	23.—
Waldsteina „ 20 „ „	24.50	25.—
Keglevicha „ 20 „ „	16.25	16.75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	102.30	102.50
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.10	103.30
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.25	103.45
Hamburg za 100 M. B.	91.30	91.40
Londyn za 10 ft. szt.	124.—	124.15
Paryż za 100 fr.	49.35	49.40

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.83¼	5.84¼
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.91	9.92
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.—	122.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 24. kwietnia.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	61	40
„ „ z procentami z maja i listopada	61	40
„ „ w srebrze	69	60
Losy z 1860. roku	100	20
Akcye banku wiedeńskiego	724	—
„ „ kredytowego	282	10
Londyn 10 funtów szterlingów	123	40
Srebro	121	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	82

DZIENNIK URZĘDOWY.

(928) **Concurs.** (2)

Nr. 3841. Postmeistersstelle in Ropczyce gegen Vertrag und 200 fl. Caution.

Bezüge: Einhundert fünfzig Gulden Bestallung, Vierzigacht Gulden Amtspauschale jährlich und eine Vergütung von 50 kr. für jede cursmäßig zum Bahnhof Czekay zu unterhaltende Botenfahrt (inclusive Retourfahrt).

Gesuche sind unter documentirter Nachweisung des Alters, Vermögens, Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung im vorgeschriebenen Dienstwege und von Bewerbern, die noch nicht im Staatsdienste stehen, im Wege der zuständigen politischen Staatsbehörde bis 2ten Mai 1869 bei der Postdirection in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 20. April 1869.

Konkurs.

L. 3841. Posada pocztmistrza w Ropczycach za kontraktem i złożeniem kaucyi w kwocie 200 zł.

Pobory: Sto pięćdziesiąt zł. dotacya, czterdzieściośm zł. pauszale kancelaryjne i wynagrodzenie po 50 cent, za każdą posłańczą posełkę do dworca kolei żelaznej w Czekay włącznie z powrotem.

Podania z udowodnieniem wieku, majątku, zachowania się i dotychczasowego zatrudnienia mają być w drodze urzędowej, tych kompetentów zaś, którzy w służbie rządowej nie zostają, w drodze przynależnej im władzy politycznej do 2. maja 1869 do Dyrekcyi poczt we Lwowie wniesione.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 20. kwietnia 1869.

(912) **Edikt.** (2)

Nr. 1156. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Janów wird zur Einbringung der 15 fl. 3 kr. und 139 fl. 44 kr. öst. W. s. N. G. in ⅓ Theile für Jacob Seiler und ⅔ Theile für Hell von Samuel Richter und Chaje Feige Ebel die in Janow sub Nr. 3 gelegenen Realität am 26. Mai 1869 um 10 Uhr Vormittags unter den nachfolgenden Bedingungen öffentlich feilgeboten werden, daß:

1. Als Ausrufspreis der Schätzungswerth von 1174 fl. 20 kr. öst. W. angenommen.

2. Jeder Kauflustige 60 fl. öst. W. als Vadium zu erlegen hat.

3. Diese Realität dabei auch nur um einen Anbot, der zur Befriedigung der exequirten Forderung und der Aerarialforderungen hinreichen, hintangegeben werden wird.

4. Der Ersteher wird, den Kaufschilling unter Einrechnung des Vadiums binnen 30 Tagen nach Rechtskraft des Bescheides über den Licitationsact, aus hiergerichtliche Depositenamt zu erlegen haben.

5. Darauf wird dem Ersteher das Eigenthumsdecret, der Besitz der Realität übergeben, und die Löschung der Lasten aus, ihr verfügt.

6. Die Vermögens-Uebertragungsgebühr wird der Ersteher allem zu berichtigen haben.

7. Sollte der Ersteher eine der Bedingnisse nicht erfüllen, so wird sein Vadium zu Gunsten der Hypothekargläubiger verfallen, und die Realität an Zahlungsstatt der exequirten Waisencassaforderung und der Aerarialrückstände, welche theils beim Steueramte zu Grodek theils hiergerichts eingesehen werden können, eingeantwortet werden.

Hierüber ergeht die Verständigung an sämmtlichen Hypothekargläubiger, und die öffentliche Kundmachung.

Janów, am 20. April 1869.

(909) **Concurs-Ausschreibung.** (3)

Nro. 1179. Eine Staatsanwaltssubstitutenstelle mit dem Gehalte jährlicher 840 fl., dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe mit 945 fl. öst. W. ist bei der Krakauer k. k. Staatsanwaltschaft in Erledigung gekommen.

Bewerber um diese Stelle haben ihre gehörig belegten Gesuche im vorgeschriebenen Wege binnen 14 Tagen vom Tage der dritten Einschaltung dieser Kundmachung in der „Gazeta Lwowska" bei der k. k. Oberstaatsanwaltschaft einzubringen.

Von der k. k. Oberstaatsanwaltschaft.

Krakau, am 20. April 1869.

(905) **E d y k t.** (3)

Nr. 4023. Ces. król. sąd krajowy Krakowski niniejszem uwiadamia, iż na zaspokojenie należnej pp. Antoniemu i Ferdynandowi Fusskom sumy 2000 złr. w. a. wraz z procentem po 5% od 1. czerwca 1867 bieżącym i kosztami egzekucyjnemi w kwocie 12 złr. 97 kr. w. a. odbędzie się licytacya realności pod L. 111 Dz. IV. (67 G. VII.) Piasek w Krakowie położonej, wedle ks. gł. Gm. VII. Piasek vol. nov. 6, pag. 35 haer. 8 p. Emilii Boreckiej własnej, na 7212 złr. 93 kr. w. a. oznaczonej, w dniu 3. czerwca 1869 o godzinie 10tej rano w c. k. sądzie krajowym w Krakowie.

Chęć kupna mający winny jako wadyum złożyć sumę 650 złr. w. a. w gotowiźnie, albo w papierach publicznych podług ostatniego kursu.

Na tym terminie realność i niżej ceny szacunku sprzedaną zostanie.

Reszta warunków rezolucyą c. k. sądu krajowego z dnia 19. listopada 1860 do L. 17493 postanowionych zostają niezmienione, i w tutejszej registraturze przejrzane być mogą.

O rozpisaniu tej ponownej licytacyi zawiadamia się tych wierzycieli, którzyby po dniu 1. marca 1869 prawa hypoteczne na rzeczonej realności nabyli, jak również tych, którymby niniejsza rezolucya z jakiej bądź przyczyny doręczoną być nie mogła, do rąk ustanowionego dla nich kuratora p. adwokata krajowego Dra. Schoenborna.

Kraków, dnia 30. marca 1869.

(904) **E d i c t.** (3)

Nro. 3310. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß zur Einbringung der durch Schulim Laufer ersiegten Wechselsumme von 70 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 31. October 1866, Gerichtskosten von 4 fl. 37 kr. ö. W., der Executionskosten von 2 fl. 87 kr., 3 fl. 37 kr. und 25 fl. 87 kr. öst. W. die executive Feilbietung der, der Chane Diene Sassover gehörigen Realitätshälfte Nr. 219/230 in Tarnopol zu Gunsten des Schulim Laufer in einem einzigen am 28. Mai 1869 um 10 Uhr Vormittags abgehaltenden Termine unter nachstehenden Licitations-Bedingungen abgehalten werden wird.

I. Zum Ausrufspreise wird der nach dem Schätzungsacte dtto. 7. October 1868 Z. 12112 erhobene Werth von 766 fl. 46 kr. öst. W. angenommen.

II. Jeder Kauflustige ist verbunden 10% des Ausrufspreises, d. i. 77 fl. als Angeld zu Händen der Licitations-Commission im Baaren, oder mittelst Staatspapieren, oder galizischen ständischen Pfandbriefen nach dem Tagescourswerthe, oder endlich mittelst Sparcassabücheln nach dem Nominalbetrage zu erlegen, welches Angeld dem Meistbietenden zurückbehalten, und falls es im Baaren geleistet ist, in die erste Kaufschillingshälfte eingerechnet, den übrigen aber nach der Licitation zurückgestellt werden wird.

Die weiteren Licitations-Bedingungen, sowie der Schätzungsact können in der hiergerichtlichen Registratur, der Lastenstand im hiergerichtlichen Grundbuchsamte eingesehen werden.

Hievon werden die Streittheile und diejenigen Hypothekargläubiger, welche nach dem 11. October 1868 an die Gewähr der feilzubietenden Realität gelangen sollten, oder welchen der vorliegende Bescheid gar nicht, oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte, durch den in der Person des Hrn. Dr. Żywicki mit Substituirung des Hrn. Dr. Koźmiński bestellten Curator und durch Edict verständigt.

Tarnopol, am 24. März 1869.

E d y k t.

Nr. 3310. Ces. król. sąd obwodowy w Tarnopolu niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż w celu ściągnienia sumy wekslowej w ilości 70 złr. w. a. z 6% odsetkami od dnia 31. października 1866 bieżącemi, tudzież kosztów sądowych w kwocie 4 złr. 37 kr. w. a., kosztów egzekucyjnych w kwocie 2 złr. 87 kr. i 3 złr. 37 kr. w. a. i w kwocie 25 złr. 87 kr. w. a. przez Schulima Laufera wywalczonych, przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności pod Nr. 219/230 w Tarnopolu położonej, a Chane Dine Sassower własnej, na rzecz Schulima Laufera w jednym terminie, t. j. dnia 28. maja 1869 o godzinie 10tej przed południem w sądzie tutejszym pod następującemi warunkami odbędzie się:

I. Jako cenę wywołania przyjmuje się wedle sądowego aktu oszacowania wartość w sumie 766 złr. 46 kr. w. a.

II. Każdy chęć kupna mający winien złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład dopełnienia warunków licytacyi tej kwoty 77 złr. w. a., a to albo w gotówce, albo w papierach publicznych, lub w galicyjskich listach zastawnych wedle kursu w ostatniej urzędowej Gazecie Lwowskiej przed licytacyą ogłoszonego, lub też w książeczkach kasy oszczędności według wartości, na którą opiewają, który to zakład najwięcej ofiarującemu, jeżeli w gotówce złożone będzie, w pierwszą połowę ceny kupna wliczonym, innym zaś licytantom po odbytej licytacyi zwróconym zostanie.

III. Dalsze warunki licytacyjne, akt oszacowania, jako też wyciągi tabularne połowy realności sprzedać się mającej mogą chęć kupna mający w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć, zaś co do długów na tej realności ciążących odseła się ich do tutejszego urzędu ksiąg gruntowych, co do podatku i innych danin do tutejszego urzędu podatkowego.

O czem się strony spór wiodące i tych wierzycieli hypotecznych, którzyby po dniu 11. października 1868 do ksiąg gruntowych powyższej połowy realności weszli, jak również tych, którymby z jakiejkolwiek bądź przyczyny niniejsza uchwała za późno, lub też wcale niedoręczoną została, do rąk ustanowionego kuratora w osobie p. adwokata Dra. Żywickiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Koźmińskiego i przez edykta uwiadamia.

Tarnopol, dnia 24. marca 1869.

(925) **E d i c t.** (3)

Nro. 13664. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte werden die Inhaber des angeblich in Verlust gerathenen Wechsels dto. Lemberg 21. Juli 1867 über 300 fl. von Herz Ettinger an eigene Ordre ausgestellt, von Alexander Borkowski akzeptirt, drei Monate a dato in Lemberg zahlbar, aufgefordert, denselben binnen 45 Tagen dem Gerichte vorzulegen, und ihre Rechte hiezu um so gewisser nachzuweisen, widrigenfalls derselbe für amortisirt erklärt werden würde.

Lemberg, am 24. März 1869.

Obwieszczenie.

Nr. 13664. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa posiadaczy zgubionego wekslu z daty Lwów 21go lipca 1867 na 300 złr. a. w. przez Herza Ettingera na własną ordrę wystawionego, przez Aleksandra Borkowskiego akceptowanego, trzy miesięcy od daty płatnego, ażeby go w przeciągu dni 45 sądowi przedłożyli i prawa swe do niego wykazali, gdyż w razie przeciwnym za amortyzowany uznany będzie.

Lwów, dnia 24. marca 1869.

(924) **E d y k t.** (3)

Nro. 64494. C. k. sąd krajowy czyni niniejszem wiadomo, że dnia 24. maja 1869 o godzinie 10tej rano przymusowa sprzedaż realności we Lwowie pod l. $470^{4}/_{4}$ położonej, p. Emila Pirożyńskiego i Marcina Mechatego spólną własnością będącej, w celu zniesienia tej wspólnej własności się odbędzie.

1. Powyższa realność na rzeczonym terminie tylko za cenę wywołania 1130 złr. w. a. lub wyżej takowej sprzedaną będzie.

2. Chęć kupienia mający winien złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadyum w kwocie 113 złr. w. a. w gotówce, w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności lub w papierach publicznych państwa według kursu z dnia licytacyę poprzedzającego, któreto wadyum nabywcy w cenę kupna wliczone zostanie. Co do ciężarów i długów odseła się chęć kupienia mającego do tutejszej tabuli miejskiej, a co do zaległych podatków do tutejszego c. k. urzędu podatkowego i c. k. administracyi podatków, extrakt tabularny zaś, akt ocenienia i warunki licytacyjne w registraturze tutejszosądowej przejrzeć się dozwala.

O czem się strony w tej sprzedaży udział mające z tym dodatkiem zawiadamia, że wszystkim wierzycielom, którzyby po dniu 25. lipca 1868 prawa rzeczowe na realności w mowie będącej nabyli, lub którymby niniejsza uchwała i wszelkie późniejsze uchwały tej sprzedaży się tyczące doręczone być nie mogły, p. adwokat Dr. Rechen za kuratora a p. adwokat Dr. Diamand za tegoż zastępcę ustanowiony został.

Lwów, dnia 12. grudnia 1868.

(908) **E d y k t.** (3)

Nr. 6208. C. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Karola i p. Rozalię małżonków Helfertów, że p. R. H. Spira pod dniem 9. kwietnia 1869, L. 6208 w sprawie wexlowej przeciw masie spadkowej ś. p. Wawrzeńca Bergmanna o 1000 złr. w. a. z pn. wniósł prośbę o dozwolenie egzekucyjnego przyznania na własność lub prawa zastawu sumy 4100 złr. w. a., przeciw pp. Karolowi Drowi Adlerowi, Annie Kohlbeck, Adelajdzie hr. Ponińskiej, Antoniemu Gündingerowi, Karolowi i Rozalii małżonkom Helfertom przyznanej, w skutek której to prośby żądane prawo zastawu dozwolonem zostało.

Gdy miejsce pobytu wyż wspomnionych małżonków Helfertów nie jest wiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania ich jak równie na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego adw. Dra. Schönborna kuratorem nieobecnych ustanowił.

O czem pp. Karol i Rozalia małżonkowie Helfert zawiadomienie otrzymują.

Kraków, dnia 13. kwietnia 1869.

(929) **E d y k t.** (2)

Nr. 3785. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie wzywa posiadaczy następujących obligacyi indemnizacyjnych i kuponów Galicyi wschodniej, a mianowicie:

1. a) obligacya indemnizacyjna Nr. 11511 na imię Ignacy Zakrzewskiej opiewająca, na 1000 złr. m. k. bez kuponów;
   b) obligacya indemnizacyjna Nr. 19377 na imię Dawid Diamant, na 1000 złr. m. k. bez kuponów;
   c) obligacya indemnizacyjna Nr. 26584 na imię J. Blumenfelda na 1000 złr. bez kuponów;
   d) obligacya indemnizacyjna Nr. 3980 na imię Ignacy Zakrzewski na 500 złr. m. k. bez kuponów;
   e) obligacya indemnizacyjna Nr. 7486 na imię Ignacy Lilien na 500 złr. m. k. bez kuponów;
2. Kupony od obligacyi indemnizacyjnych, a to:
   a) od obligacyi Nr. 8599 na imię Szczepan Oczosalski na 1000 m. k., płatne dnia 1go maja 1869 i 1. maja 1870 Nr. kuponu 11 i 13;
   b) od obligacyi Nr. 10570 na imię Ignacy Zakrzewski na 1000 złr. m. k., płatne dnia 1. listopada 1868, 1. listopada 1869 i 1. listopada 1870, Nr. kuponu 10, 12 i 14;
   c) od obligacyi Nr. 11424 na imię Leokadya Żukowska na 1000 złr. m. k. dnia 1go maja 1869 płatny, Nr. kuponu 11;
   d) od obligacyi Nr. 20127 na imię Ignacy Zakrzewski na 1000 złr. m. k., od Nr. kuponu 10 — 14, płatne dnia 1. listopada 1868, 1go maja i 1. listopada 1869, 1. maja i 1. listopada 1870, dalej Nr. kuponów 16, 18 i 20, płatne dnia 1. listopada 1871, 1. listopada 1872 i 1. listopada 1873;
   e) od obligacyi Nr. 20128 na imię Ignacy Zakrzewski na 1000 złr. m. k., wszystkie od 10go do 20go włącznie, z których pierwszy dnia 1. listopada 1868, ostatni dnia 1. listopada 1873 jest płatny;
   f) od obligacyi Nr. 22831 na imię Jan Mojsa czy Maysa na 1000 złr. m. k., Nr. kuponu 10, płatny dnia 1. listopada 1868, nakoniec
3. a) obligacya indemnizacyjna Nr. 3383 na 1000 złr. m. k. na imię masy spadkowej Seweryna hr. Drohojewskiego opiewająca z kuponami Nr. 11 i 13 dnia 1. maja 1869 i 1. maja 1870 płatnemi;
   b) obligacya indemnizacyjna Nr. 3804 na 1000 złr. m. k. na imię Tytus Kilanowski z wszystkiemi kuponami od Nr. 10 do 20 włącznie, od dnia 1. listopada 1868 do dnia 1. listopada 1873 włącznie płatnemi;
   c) obligacye indemnizacyjne Nr. 10564, 10565, 10566, 10567 i 11512 po 1000 złr. m. k. na imię Ignacy Zakrzewski opiewające, z kuponami Nr. 11, 12, 13 i 14, z których pierwszy dnia 1. maja 1869, ostatni dnia 1. listopada 1870 jest płatnym;
   d) obligacya indemnizacyjna Nr. 11513 na 1000 zł. m. k. na imię Ignacy Zakrzewski opiewająca z kuponami Nr. 10 do 15 włącznie, tudzież Nr. 17 i 19 dnia 1. listopada 1868 do 1go maja 1871 włącznie, niemniej dnia 1. maja 1872 i 1. maja 1873 płatnemi, ażeby powyższe obligacye w przeciągu 3 lat od płatności ostatniego kuponu od 1. listopada 1873 rachując, lub też gdyby takowe przed tym czasem wylosowane zostały, w przeciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni po zapadłej płatności tychże, a kupony w przeciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni po zapadłej płatności każdego pojedyńczego kuponu, jednakże kupony na dniu 1. listopada 1868 płatne w przeciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu sądowi okazali, gdyż inaczej po upłynieniu powyższych terminów obligacye indemnizacyjne i kupony za umorzone uznane będą.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 30. stycznia 1869.

(927) **C o n c u r s.** (2)

Nr. 3452. Postmeistersstelle in Tuchow gegen Vertrag und 200 fl. Caution.

Bezüge Einhundert dreißig Gulden Bestallung, dreißig Gulden Amtspauschale, Fünfhundert Gulden Botenpauschale jährlich, für Unterhaltung täglicher Botenfahten Tuchów-Tarnów und retour.

Gesuche sind unter documentirter Nachweisung des Alters, Vermögens, Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung im vorgeschriebenen Dienstwege und insoferne die Bewerber nicht in Staatsdiensten stehen, im Wege der zuständigen politischen Staatsbehörde bis 2ten Mai 1869 bei der Postdirection in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 20. April 1869.

K o n k u r s.

L. 3452. Posada pocztmistrza w Tuchowie za kontraktem i złożeniem kaucyi w kwocie 200złr.

Pobory pocztmistrza: dotacya stotrzydzieście zł., pauszale kancelaryjne trzydzieści zł. i za utrzymywanie dziennych posełek z Tuchowa do Tarnowa i na powrót 500 zł. rocznie.

Podania z udowodnieniem wieku, majątku, zachowania się, dotychczasowego zatrudnienia mają być w drodze urzędowej, podania zaś tych kompetentów, którzy w służbie rządowej nie zostają, w drodze przynależnej władzy politycznej do 2go maja 1869 do c. k. dyrekcyi poczt we Lwowie wniesione.

Z c. k. galic. Dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 20. kwietnia 1869.

(910) **Concurs-Ausschreibung.** (3)

Nr. 421-Praes. Zur Wiederbesetzung einer erledigten Bezirksgerichtskanzlistenstelle in Przeworsk mit dem Gehalte jährlicher 500 fl. und dem Vorrückungsrechte in die höhere sistemisirte Gehaltsstufe wird der Concurs mit einer 14tägigen Bewerbungsfrist ausgeschrieben.

Die vorschriftsmäßig belegten Bewerbungsgesuche sind im vorgeschriebenen Wege an das k. k. Kreisgerichts-Präsidium in Rzeszow zu überreichen.

Vom k. k. Kreisgerichts-Präsidium.

Rzeszów, am 21. April 1869.

(932) **Ogłoszenie** (1)

względem pozwolonych cen wykupna liści tytuniowych na rok uprawy 1869 dla wschodniej Galicyi i Bukowiny, i postępowania zachować się mającego przy wykupnie i wynagrodzeniu dowozu.

L. 16122. Za produkowane na rachunek c. k. skarbu w roku 1869. w wschodniej Galicyi i na Bukowinie przez upoważnionych plantatorów liście tutuniowe przyzwalają się, w skutek dekretu wys. Ministerstwa skarbu z dnia 4go kwietnia 1869. l. 10843, następujące ceny kupna w walucie austryackiej od cetnara wiedeńskiego:

Nr.	Gatunki liści	Klasa	Ceny w wal. austr. zł.	kr.	Uwaga.
1	Liście do pokrycia cygarów z oryginalnych galicyjskich, z węgierskich albo z innych nasion	I.	22	—	Jeżeli papusze nie tytuniem lecz słomą lub szpagatem są wiązane, to cena każdej klasy jest o 50 nowych krajcarów niższa
		II.	18	—	
		III.	16	—	
2	Doborowe liście z oryginalnych galicyjskich i z węgiersko-galicyjskich albo innych liści	Doborowe liście	12	50	
3	Ordynaryjne liście do krajania z oryginalnych galicyjskich, lub z węgierskich i innych nasion	I.	10	—	
		II.	7	50	
		III.	4	—	
		paterucha	3	50	
			2	50	

Za dowóz tytuniu z miejsca plantacyi do magazynów wykupna udzielane będzie plantatorom wynagrodzenie, ustanowione dla odległości więcej jak jedna mila, jednakże mniej jak pięć mil, na cztery centy, a dla odległości pięć lub więcej mil, na pięć centów od cetnara wiedeńskiego liści tytuniowych netto i mili. Przy odległościach nie przenoszących jednej mili nie będzie udzielane za dowóz żadne wynagrodzenie.

Wykupno liści tytoniowych rozpoczyna się zwykle w ogólności dnia 1. grudnia każdego roku, i trwa do końca stycznia następnego roku. Jednak rozpoczęcie i zakończenie wykupna w każdym okręgu uprawy tytuniu corocznie osobno ogłoszone będzie.

Zgłoszenie się o udzielenie pozwolenia do uprawy, lub o przedłużenie uzyskanego już pozwolenia na dalszy rok musi nastąpić co roku do ostatniego lutego. Można je podać ustnie albo pisemnie, a mianowicie podczas trwania wykupna tytuniu w samem miejscu wykupna do ustanowionych w tym celu ze strony władzy organów, albo do oddziału straży skarbowej, w której powiecie plantacya leży, albo też do przynależnej skarbowej dyrekcyi powiatowej.

Nie wolno uprawiać żadnych innych gatunków roślin, oprócz tych, na które pozwolenie opiewa.

Uprawy liści czerbelowych nigdzie nie pozwolono, a gdzie takowa nadybana będzie, to organa straży skarbowej mają polecenie, rośliny powyrywać i zniszczyć. W celu rozpoznania i klasyfikowania liści, mających się dostawić do wykupna podług ich jakości, ustanawia się jako prawidło:

Jako liście na pokrycie cygarów kwalifikują się tylko te liście, które są racyonalnie wysuszone, dostateczną elastyczność, cienkość, delikatne żyłki, czysty równy kolor mają, w barwie dobrze zapalone i zupełnie dojrzałe są, papusze nie zawierają ani uszkodzonych, ani w inny sposób podlejszych liści.

Do pierwszej klasy liści na pokrycie cygarów wchodzą tylko zupełnie nieuszkodzone, delikatnie żyłkowate, najcieńsze liście macierzyste o znacznej i równej wielkości, przedniej elastyczności i jasnego zapalenia, o pięknym jednostajnym brunatnym kolorze, które dostarczają przynajmniej 50 procent cienkiego pokrycia.

Do drugiej klasy wcielają się te, które co do koloru, cienkości, zapalenia i delikatnych żyłek są zarówno odznaczające się, ale tylko do średniej wielkości dochodzą i przynajmniej 40 procent cienkiego pokrycia obiecują.

Do trzeciej klasy wchodzą owe liście, które cienkiego i ordynarnego pokrycia przynajmniej 35 procent obiecują, jeżeli reszta części jest zupełnie użyteczną jako liście do obwijania.

Do klasy doborowych liści należa:

a) przy oryginalnych galicyjskich lisciach piękne, dobrze i równo ubarwione, zupełnie dojrzałe, tłuste i nieuszkodzone liście najlepszego gatunku, które się kwalifikują jako przednie ciężkie liście mączne, albo te delikatne liście odziomkowe, które wprawdzie mniej pokrycia wydawać przyobiecują, jak dla liścia na pokrycia cygarów 3. klasy ustanowiono jest, ale zresztą piękny, jasny liść do obwijania przynajmniej średniej wielkości stanowią;

b) przy węgiersko-galicyjskich i innych liściach te, które mniej pokrycia przyobiecują, jak to dla liścia na pokrycie cygarów 3. klasy ustanowione jest, ale zresztą piękny, jasny liść do obwijania przynajmniej średniej wielkości stanowią.

Pod ordynarnemi liściami rozumieją się liście zdatne do produkowania zwyczajnego tytuniu i tabaki.

Do pierwszej klasy ordynarnych liści należą wszystkie zdrowe, dojrzałe, nieuszkodzone, równobarwne liście macierzyste, które wydają użyteczny liść do obwijania, albo piękny towar do krajania, lub zwyczajny materyał mączny.

Do drugiej klasy należą macierzyste liście, od wiatru i gradu mniej uszkodzone, zrównane, albo w kolorze nierówne, niezrównane, w papusze ułożone, czyste suche liście odziemne, nieuszkodzone, niezupełnie dojrzałe liście macierzyste i dojrzałe liście wierzchołkowe. Liście odziemne muszą być zawsze osobno w papusze układane.

Do trzeciej klasy wchodzą mocno od gradu pobite albo mocno podarte, w papusze ułożone i zrównane liście macierzyste, albo takie, które mają brzydki kolor, albo są biało nakrapiane, lub w szypułkach nieco nadgniłe, przytem jednak suche; następnie niepokaźne, jednakże użyteczne wierzchołkowe i odziomkowe liście, nakoniec takie liście oryginalnego pochodzenia, które od mrozu nadpsute są, o ile te ostatnie nie są czarne i na ordynarny tytuń do palenia zdatne. Liście odziemne muszą jednak i tutaj być w papusze układane.

Paterucha może być oddawana w stanie niewygładzonym, jednakże nie może zawierać ani łodyg, ani drzewa, i musi być dojrzała i do fabrykacyi przydatna.

Chmuła i liście niewiązane muszy być czyste i bez łodyk oddane; nieczysta chmuła będzie w połowie, albo jeszce mniej ceny przyjętą, podług tego, jak to koszta czyszczenia, które odciągnieniem ceny pokryć się mają, wymagają, i to pod warunkiem, jeżeli materyał da się zachować.

Materyał do niezachowania i czyszczenia nie warty będzie zniszczony.

Na sznurach powieszone przydatne liście będą tylko jako chmuła przyjęte; jeźli takie lisie zawierają w sobie drzewo, to będzie zapłacona tylko połowa cena chmuły, jeżeli przytem okażą się jeszcze pokryte koszta oczyszczenia.

Dojrzały odrost, który dosięga własności liści macierzystych i posiada także ich wielkość, przydziela się, z wyjątkiem doborowych liści na cygara i ordynarnych liści pierwszej klasy, do owej klasy, do której według powyższych postanowień względem liści macierzystych jest przydatny.

Niedojrzałe liście nie mogą być w papusze układane. Liście wszelkich gatunków bez wyjątku, ktore są nierzetelnie w papusze ułożone, należy wykupywać po cenie o jednę klasę niżej, niż do której większa lepsza część należy, i jak się samo przez się rozumie, ma być prawdopodobna waga całkiem niezdatnych i takich liści, których zepsucia obawiać się nalezy, odciągnięta.

Niezupełnie wysuszone i mokre w papusze ułożone liście wszelkiego gatunku będą według jakości swojej przydzielone do niższych klas, niż owe, do którychby w dobrym stanie należały, i oprócz tego doznaje plantator odpowiedniego, nadzwyczajnej wilgoci i z tego względu obawiać się mającego zepsucia, odciągnienia na wadze.

Całkiem niedojrzałe, na czarno zmarzłe, zgniłe i w ogóle do fabrykacyi tytuniu i tabaki nieprzydatne liście lub części liści będą zniszczone.

Papusze wzorowe każdego gatunku liści i klasy, wzięte ze zbioru roku, o który właśnie idzie, będą wystawione co roku publicznie przy każdym urzędzie wykupna, aby plantatorowie mogli je obejrzeć. Te wzorowe papusze mają służyć zarazem w wątpliwych przypadkach za podstawę do rozstrzygania i klasyfikowania.

We Lwowie, dnia 10. kwietnia 1869.

---

(934) **Edykt.** (1)

Nr. 1810. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż w skutek odezwy c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 9go stycznia 1869 do L. 69076 ex 1868 na zaspokojenie kapitału pożyczkowego galicyjskiemu Towarzystwu kredytowemu z dniem 1. stycznia 1867 w resztującej sumie 6840 złr. 52 kr. m. k. czyli 7182 złr. 91 kr. a. w. należącego, wraz z prowizyą 4% od tego samego dnia liczyć się mającą, tudzież z prowizyą zwłoki od pojedynczych przypadłych rat w półrocznych równych kwotach 245 złr. m. k. czyli 257 złr. 25 kr. a. w. od dnia 1. stycznia 1867 zalegających. za każdą pojedynczą zapadłą ratę od dnia przypadłości aż do dnia uiszczenia po 4% liczyć się mającą i z nadzwyczajnym dodatkiem 2% uchwałą dyrekcyi tegoż Towarzystwa z dnia 17. sierpnia 1866 do L. 2671 postanowionym, nakoniec kosztów egzekucyjnych w kwocie 18 złr. 17 kr. a. w. przyznanych, przedsięwziętą będzie w tutejszym sądzie w trzech terminach, to jest: dnia 31. maja 1869, dnia 28. czerwca 1869 i dnia 2. sierpnia 1869, każdym razem o godzinie 10tej zrana przymusowa publiczna sprzedaż dóbr Tapin i części Dobkowice, w powiecie Przemyskim położonych, własność pp. Edwarda Stanisława dw. im. Drohojewskiego i Zygmunta Drohojewskiego stanowiących, pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 27.110 złr. a. w. W pierwszym i drugim terminie dobra te niżej ceny wywołania nie będą sprzedane.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo, z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sumę 2700 złr. a. w. bądź w gotowiźnie, bądź w książeczkach kasy oszczędności. bądź w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego, lub austryackiego banku narodowego, albo też w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych. wedle ostatniego tychże kursu, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże. do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć. — Wszakże dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego ma prawo licytować bez złożenia wadyum. — Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymanem, i jeżeli w gotowiźnie złożone było, temuż w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

4. Gdyby dobra te w 1szym lub 2gim terminie przynajmniej za cenę wywołania sprzedane nie były, w 3cim terminie niżej ceny wywołania, jednak w każdym razie za taką tylko cenę sprzedane będą. któraby na zaspokojenie wierzytelności galic. Towarzystwa kredytowego z należytościami podrzędnemi wystarczyła. — Gdyby zaś dobra te i w 3cim terminie pod warunkiem wyżej wskazanym sprzedane nie były, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 2go sierpnia 1869 o godzinie 4tej z południa z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hypoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się obydwie strony, tudzież wszystkich na tych dobrach hypotekowanych wierzycieli, jako to: dyrekcyę c. k. funduszu indemnizacyjnego i c. k. skarb do rąk c. k. prokuratoryi finansowej we Lwowie, zaś niewiadomego z miejsca pobytu p. Erharda Lebrecht Altenburga, tudzież tych wierzycieli, którzyby po dniu 27go października 1868 do tabuli krajowej weszli, i tych, którymby niniejsza uchwała albo wcale nie, albo w należytym czasie doręczoną nie została, przez edykta i przez kuratora, którego do obrony i strzeżenia ich praw tak przy tej sprzedaży, jako też i przy wszystkich ztąd wynikających dalszych czynnościach sądowych w osobie tutejszego p. adwokata Dra. Łobaczewskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Kozłowskiego niniejszem się ustanawia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl. dnia 17. marca 1869.

(931) **Edict.** (1)

Nro. 20241. Vom k. k. Lemberger Landes- als Handelsgerichte wird der Herr Landesadvocat Dr. Białoskorski mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Roiński dem abwesenden und dem Wohnorte nach unbekannten Heinrich Ziembicki aus Anlaß des wider denselben vom Xawer Skwirczyński unter dem 12. Jänner 1869 z. Z. 1702 wegen Zahlung von 180 fl. öst. W. s. N. G. eingebrachten Wechselklage und des hierüber am 14. Jänner 1869 z. Z. 1702 erlassenen Zahlungsauftrages zum Curator mit dem Auftrage bestellt, den abwesenden Heinrich Ziembicki gesetzmäßig zu vertreten.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 21. April 1869.

Edykt.

Nr. 20241. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego pana Henryka Ziembickiego, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Ksawerego Skwirczyńskiego z dnia 12. stycznia 1869 do L. 1702, uchwałą z dnia 14. stycznia 1869 do L. 1702 nakaz płatniczy na sumę wekslową 180 złr. w. a. z p. n. wydanym, i ustanowionemu obecnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Białoskórskiemu doręczonym został.

C. k. sąd krajowy jako handlowy.

Lwów, dnia 21. kwietnia 1869.

(933) **Kundmachung** (1)

Nro. 692-Pr. Zur Bewerbung um die Bezirks-Adjunktenstelle in Krakowiec mit 800 fl. wird die Frist bis zum 15. Mai 1869 bestimmt.

K. k. Kreisgerichts-Präsidium.

Przemyśl, am 21. April 1869.

(911) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 544. Ze strony ces. król. sądu powiatowego w Sokołowie daje się do powszechnej wiadomości, że gospodarstwo wiejskie w Woli Ranizowskiej pod Nr. kons. 219 położone, do dłużników Wawrzyńca i Mikołaja Konefałów należące, na zaspokojenie pretensyi Zofii Starzykowej w kwocie 138 złr. w. a. z pn. przyznanej w dwóch terminach, a to dnia 7go maja i 10. czerwca 1869, zawdy o godzinie 10tej zrana publicznie sprzedane będzię pod następujacemi warunkami:

1. Za cenę wywołania bierze się szacunkowa wartość sprzedać się mającego gospodarstwa w kwocie 257 złr. 50 kr. w. a.

2. Chęć kupienia mający mają kwotę 25 złr. w. a. w gotówce, lub w publicznych obligacyach podług kursu ostatniej Gazety Lwowskiej jako wadyum złożyć, które najwięcej ofiarującego zatrzymane, drugim zaś licytującym zwrócone zostaną.

3. Kupujący obowiązany jest połowę ceny kupna, w którą i wadyum się wrachuje, w przeciągu 14 dni po prawomocności uchwały, którą protokół licytacyi do wiadomości sądu się przyjmuje, do tutejszego depozytu złożyć, poczem kupione gospodarstwo w posiadanie mu się odda.

4. Od dnia nabytego posiadania kupionego gospodarstwa przechodzi na kupującego powinność podatki i inne daniny z nabytego gospodarstwa uiszczać.

5. Od drugiej połowy ceny kupna kupujący winien będzie procent po 6 od sta od dnia wziętego w posiadanie nabytego gospodarstwa rachować się mający półrocznie z góry do tutejszego depozytu złożyć, zaś drugą połowę ceny kupna w 30 dniach po odebranem posiadaniu nabytego gospodarstwa również do tutejszego depozytu złożyć.

6. Gdyby się którzy wierzyciele okazali, tedy tych się do złożonej w tutejszym depozycie ceny kupna, o ile takowe wystarczy, odsyła.

7. Gdyby nabywca któren bądź punkt nie dotrzymał, natenczas sprzedać się mające gospodarstwo na żądanie egzekucyę prowadzącej bez nowego oszacowania za jakąbądź cenę kupna powtórnie sprzedane będzie, a pierwszy nabywca za każdą szkodę odpowiedzialnym będzie.

8. Należytość przenośną sam nabywca bez wszelkiego regresu uiścić ma.

9. Akt oszacowania sprzedać się mającego gospodarstwa wolno kupującym w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k sądu powiatowego.

Sokołów, dnia 6. kwietnia 1869.

(939) **E d y k t.** (1)

Nr. 1741. Ces. król. sąd powiatowy w Żywcu podaje do wiadomości, iż dnia 14. marca 1865 zmarła w Żywcu Anna Mikszula bez rozporządzenia ostatniej woli.

Gdy sądowi temu niewiadomo, czyli i jakim osobom przysłuża prawo dziedziczenia spadku po tejże, wzywa się przeto wszystkich, ktorzyby do tego z jakiegobądź prawnego powodu pretensye mieć mogli, ażeby się do sądu tego w przeciągu jednego roku, licząc od dnia poniżej wyrażonego, z prawami swemi zgłosili, a wykazawszy swoje prawo dziedzictwa, gotowość swą do przyjęcia spadku oświadczyli; w przeciwnym bowiem razie spadek ten, dla ktorego tymczasowo Jakóba Marszałka z Żywca kuratorem ustanowiono, jedynie tylko z tymi, którzy oświadczą gotowość przyjęcia i wykażą prawny tytuł dziedziczenia, pertraktowany i onymże przyznany zostanie; część zaś spadku, do którejby się nie zgłoszono, lub gdyby się nikt z chęcią przyjęcia spadku nie oświadczył, cały spadek jako bezdziedziczny na rzecz skarbu przyznanym zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Żywiec, dnia 14. kwietnia 1869.

(938) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 522. Ze strony ces. król. sądu powiatowego w Jaworowie zawiadamia się niniejszem Marcina Niedzielskiego i masę nieobjętą ś. p. Frydrycha Berblingera, iż przeciw tymże pod dniem 9go sierpnia 1868 do L. 2540 ze strony małoletnich Henryki i Heleny Niedzielskich pozew o uznanie cesyi z dnia 7. października 1861 dotyczącej schedy i pretensyi, a mianowicie $^{15}/_{192}$ i $^{112}/_{192}$ części realności Nr. kon. 54 w Jaworowie położonej, na korzyść Karola Niedzielskiego zdziałanej, na rzecz tegoż i jego spadkowej masy za prawomocną i do intabulacyi usposobioną; i dalej o unieważnienie cesyi z dnia 14. października 1861; — recessu z dnia 18. listopada 1862 L. 3504 uchylającego pozew z dnia 7. listopada 1861 L. 3790; — o unieważnienie zdziałanego na rzecz Frydrycha Berblingera kontraktu z dnia 8go marca 1864; — ustępstwa z dnia 19. listopada 1864, jako też intabulacyi a raczej pozwolenie extabulacyi i oddanie tychże części realności na rzecz powodów z p. n. wniesiony, i termin do rozprawy ustnej na dzień 19. maja 1869 o godzinie 8mej przed południem wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu Marcina Niedzielskiego nie jest znanem, równie też masa przypozwana ś. p. Frydrycha Berblingera dotychczas nie jest objętą, przeto tymże kurator w osobie Ferdynanda Skalińskiego z Jaworowa na tychże koszta i niebezpieczeństwo ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw postępowania sądowego przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznajomego Marcina Niedzielskiego, jako też mniemanych spadkobierców Frydrycha Berblingera, by ustanowionemu sobie kuratorowi pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielili, lub innego obrońcę sobie obrali, tego sądowi temu oznajmili, i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynili, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu powiatowego.

Jaworów, dnia 30. marca 1869.

(937) **E d i c t.** (1)

Nro. 6078. Vom Krakauer k. k. städtisch delegirten Bezirksgerichte in Civilsachen wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Alois Medvetzky Sohn bekannt gegeben, daß wider ihn und wider Florentin Mikuszewski Manasser Karmel eine Klage auf Zahlung der Summe pr. 112 fl. öst. W. s. N. G. eingebracht, worüber zur summarischen Verhandlung die Tagsatzung auf den 28. Juni 1869 um 10 Uhr Vormittags anberaumt wurde.

Es wird daher für Hr. Alois Medvetzky Sohn ein Curator in der Person des hiesigen Landesadvocaten Hrn. Dr. Korecki bestellt und derselbe aufgefordert, bei jener Tagsatzung zu erscheinen, oder einen Bevollmächtigten zu bestellen und anher anzuzeigen, oder dem Curator seine Behelfe mitzutheilen, widrigens die weiteren Zustellungen zu Händen jenes Curators ergehen würden, und er sich selbst die nachtheiligen Folgen aus dem Versäumnisse zuzuschreiben haben wird.

Krakau, am 10. April 1869.

(944) **E d i k t.** (1)

Nro. 4246. Vom Stanislauer k. k. Kreisgerichte wird bekannt gegeben, daß zur Befriedigung der vom Leisor Gold wider Juda Wolf Frühling ersiegten Wechselforderung von 1500 fl. öst. W. s. N. G. die executive Feilbietung der dem Juda Wolf Frühling gehörigen, in Stanislau sub CNr. 170³/₄ gelegenen Realität verwilligt wurde, und daß demzufolge diese Realität mit Zugrundelegung des durch die gerichtliche Schätzung erhobenen Werthes derselben im Betrage von 1343 fl. 15 kr. öst. W. in dem, auf den 13. Mai 1869 festgesetzten einzigen Termine um was immer für einen Preis veräußert werden wird, wobei aber jeder Kauflustige 10% des Schätzungswerthes, d. i. 134 fl. 32 kr. öst. W. als Vadium zu Händen der Feilbietungs-Commission zu erlegen hat, welches nach beendigter Feilbietung den Kauflustigen, mit Ausnahme des Bestbieters, rückgestellt werden wird. — Die übrigen Licitations-Bedingungen, ebenso der Grundbuchsauszug können h. g. eingesehen oder in Abschrift erhoben werden.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanislau, 31. März 1869.

(898) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 420. Ces. król. sąd powiatowy w Sieniawie Michałowi Niedzielskiemu, z miejsca pobytu niewiadomemu wiadomem czyni, że przeciw niemu Józef Folger pozew de praes. 26go stycznia 1869 L. 420 o zapłatę 45 złr. a. w. wytoczył, i że mu dla obrony praw jego w tym sporze kurator w osobie p. Józefa Mistalskiego postanowiony został.

Wzywa się więc pozwanego, ażeby na terminie wyznaczonym na dzień 12go lipca 1869 albo osobiście się stawił, albo potrzebne środki obrony postanowionemu kuratorowi dostarczył, lub innego zastępcę sądowi oznajmił, inaczej złe skutki swej winię przypisać będzie musiał.

Od c. k. sądu powiatowego.

Sieniawa, dnia 10. marca 1869.

(900) **E d y k t.** (3)

Nr. 9133. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie ogłasza niniejszem, iż na prośbę fundacyi Stanisława hr. Skarbka dla ubogich i sierót w Drohowyżu pod dniem 20go lutego 1869 L. 9133 wniesiono dla p. Amalii de Hacke z domu de Rode, z życia i miejsca pobytu niewiadomej, a w razie jej śmierci dla jej spadkobierców z życia, miejsca pobytu i imienia niewiadomych w sprawie tejże fundacyi przeciwko niej o uwolnienie przestrzeni gruntów 5 morgów 765 □ sążni pod kolej Lwowsko-Brodzką zajętych, i 1 morg 567 □ sążni Adamowi ks. Sapieże z komplexu realności we Lwowie pod L. 486, 487, 530²/₄ Kortumówką zwanych ustąpionych, z pod hypoteki obowiązku utrzymywania pomnika dla ś. p. Maryi, Małgorzaty, Fryderyki 3ga im. de Kortum postawionego Dom. 1, p. 54 n. 12 on. intabulowanego, obrońcę z urzędu w osobie p. adwokata Dr. Maly postanowił z zawezwaniem, aby się względem proszonego uwolnienia oswiadczył.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 27. lutego 1869.

(849) **E d i c t.** (3)

Nro. 3150. Vom k. k. Kreisgerichte Tarnopol wird bekannt gemacht, daß gegen Paul Bronowiecki hiergerichts Seitens des David Epstein sub praes. 25. September 1868 Z. 11859 ein Gesuch um Extabulirung der, ob der, früher dem Anton Olszyński, gegenwärtig der Anastazya Kossowicz gehörigen Realität sub Nr. 669 in Tarnopol zu Gunsten des David Epstein als Rechtsnehmer des Mayer Obstgarten haftenden Summe von 150 Silb. Rubeln zu Gunsten des Paul Bronowiecki intabulirten Schuldsumme von 24½ Silb. Rubeln, sowie der Verpflichtung zur Rückstellung eines ausgeliehenen Wagens eingereicht worden ist.

Da nun dem Gerichte der Aufenthaltsort des Paul Bronowiecki nicht bekannt ist, so wird Behufs Zustellung des h. g. Bescheides de dato 5. October 1868 Z. 11589 für denselben ein Curator ad actum in der Person des hiesigen Advocaten Dr. Sternklar bestimmt, und hievon der Curand verständigt.

Tarnopol, am 22. März 1869.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rzadowej.